

[Poulsgaard]

mark vil. Det er det første. Men hvilken forskel er der på den undertrykkelse, der finder sted i Nicaragua, og den undertrykkelse, der finder sted i Sydafrika? Ingen. Men det mener jo et flertal; de er jo så kloge på udenrigspolitik, at de kan fortælle USA, de kan fortælle hele verden, hvordan det skal være. Det eneste, de kan regne med at få ud af det, er jo simpelt hen, at man får en tur derned på skatteydernes regning. Det er simpelt hen latterligt, at sådan et lille land som Danmark begynder at blande sig i det. Det skal vi bare holde nallerne væk fra.

Med det, jeg har sagt her, kan det nok heller ikke komme bag på nogen, at jeg siger, at vi selvfølgelig heller ikke kan stemme for det dagsordenforslag, der ligger her. Men det er simpelt hen fortvivlende, at vi har regeringspartier, der har en holdning, der er så lunken, som vi hørte kristeligt folkepartis ordfører, hr. Kofod-Svendsen, give udtryk for, at man vil undlade at stemme.

Hvis man undlader at stemme, hvis man ikke stemmer imod det makværk, så åbner man ganske langsomt vejen for kommunismen her i Danmark. Det er snart på tide, at vi får vores udenrigspolitik ud til folkeafstemning, for befolkningen vil ikke være med til, at vi skal være så røde.

Kelm-Hansen (S):

Jeg vil gerne imødekomme ønsket fra fru Connie Hedegaard om lidt flere nuancer og lidt mere dybde i debatten, og ikke mindst efter det sidste indlæg kan det måske nok være nødvendigt.

Jeg noterede mig med glæde, at udenrigsministeren havde hentet en væsentlig del af sin argumentation fra Socialistisk Internationales observatør i Nicaragua, og i denne forbindelse kunne der måske være grund til at tilføje, at samme observatør jo også understregede, at det, der skete i forbindelse med valget, var et vigtigt skridt i retning af et demokrati. Det var i øvrigt en opfattelse, som i det store og hele deltes af det internationale observatørkorps, som var derude, at i betragtning af det pres fra USAs side, som allerede på det tidspunkt fandt sted i Nicaragua, var det ganske imponerende, hvordan man fik afviklet det pågældende valg.

Men når udenrigsministeren siger, at flere partier havde trukket sig ud af valgkampen

på grund af diskrimination, er det nok en sandhed med visse modifikationer. Det er rigtigt, at der har været indgreb i begyndelsen af valgkampen, men det er også rigtigt, at de forsvandt i slutningen af valgkampen. Til gengæld var det helt tydeligt, at der var højreorienterede kredse i Nicaragua, som ikke under nogen form ønskede, at valget skulle lykkes. Det er også rigtigt, at der var stærke kredse i USA, som heller ikke ønskede, at dette valg skulle lykkes. Det kunne man bl.a. læse i amerikanske aviser, hvor der blev omtalt forsøg fra amerikansk side på at købe partier og kandidater i Nicaragua til at trække sig. Det var en oplysning, som jeg for mit eget vedkommende fik bekræftet ved en samtale med den fremtrædende oppositionspolitikker, den konservative præsidentkandidat Clemente Guido, som yderligere understregede, at det var hans klare opfattelse, at sandinisterne ikke var indstillet på at lave valgfusk eller i det hele taget udøve valgtryk, ganske enkelt fordi de ikke ønskede i betragtning af det store internationale observatørkorps, som var til stede, at give anledning til, at der blev sat afgørende spørgsmålstegn ved valget.

Derfor er det krystalklart, at der er tale om en demokratisk udvikling, og på det grundlag er det en meget beklagelig udvikling, vi har set her på det allerseneste, hvor man igen har strammet med hensyn til forskellige frihedsrettigheder.

Til gengæld er det en udvikling, som allerede for et års tid siden klart blev forudsagt af vestlige diplomater i Nicaragua, idet de påpegede, at USA ganske sikkert ville forsøge at klemme landet økonomisk gennem blokader, stoppe långivning og skabe uro osv., således at man på det grundlag kunne være med til at skabe så store vanskeligheder for regeringen, at den gik i stykker. Det samme kunne man forleden dag, den 16. oktober 1985, læse i Herald Tribune, som bl.a. skriver, at USAs politik er baseret på den teori, at militært pres fra de USA-støttede kontras vil vælte regeringen enten gennem en normal militærsejr eller ved at skabe så megen økonomisk og social ødelæggelse, at sandinisterne af deres eget folk vil blive tvunget til at bede om nåde, eller som der står: »to cry Uncle«, sådan som præsident Reagan har udtrykt det.